

Donderdag 16 november 1916 – ochtendeditie

Vliegeraanval op Oostende en Zeebrugge.

Londen, 15 november. Vanochtend in de vroege zijn de havens en duikbootbases van Zeebrugge en Oostende opnieuw zwaar gebombardeerd door smaldelen van onze zeevliegtuigen. Voltreffers zijn waargenomen in het Atelier de la Marine. Vlak bij de elektrische centrale is een grote brand gezien, die vermoedelijk in opslagplaatsen van petroleum woedde. Alle vliegtuigen zijn ongedeerd teruggekomen.

De Verenigde Staten en België.

Washington, 15 november. Lansing heeft medegedeeld dat de opdracht aan de zaakgelastigde te Berlijn en de deportatie uit België met de rijkskanselier te bespreken op verzoek van de Belgische regering is gezonden en geen afkeuring van de Duitse handelswijze inhoudt, waartrent de regering niet over volledige gegevens beschikt.

Donderdag 16 november 1916 – avondeditie

De Verenigde Staten en het wegvoeren van Belgen uit hun land.

Londen, 16 november. Aan de Morning Post wordt uit Washington gemeld: Het protest van Amerika bij Duitsland inzake het wegvoeren van Belgische burgers¹ vindt algemene goedkeuring en het wordt

¹ Uit een telegram in ons ochtendblad zullen onze lezers gezien hebben, dat het hier geen protest van Amerika betreft. Lansing heeft zich op verzoek van de Duitse regering tot de regering te Berlijn gewend. – Redactie.

door sommige kringen begroet als het begin van een krachtiger buitenlandse politiek, die, naar voorspeld was, Wilson's herkiezing zou inluiden. Naar aanleiding van het optreden van de Duitse overheid tegenover de Belgische burgers, zegt de New York Times, dat de Belgische bedoeling van het begin van de oorlog af de veroordeling van het moderne Duitsland geweest is en hieromtrent bestaat er in Amerika geen verschil van gevoelen. Het is een fase van de oorlog, waaromtrent het oordeel vaststaat, niet voor de duur van de oorlog, maar voor de duur van het bestaan van de mannen en vrouwen, die nu in leven zijn. Wij zijn afgestompt onder de gruwelen van deze oorlog en tegenbeschuldigingen, maar ten opzichte van België blijft onze geest helder.

De Tribune zegt: Er kan geen vrede komen zolang deze geest Duitsland bezielt. Europa kan geen vrede maken zolang dit staatsmanschap van moord Duitsland bestuurt. Niemand kan zozeer vrede verlangen, dat hij daarvoor België voorgoed zou willen overleveren aan de beesten, die het bezet houden of aan de Duitse beestachtigheid, die daar of elders tot uiting komt wanneer het met het Duitse doel strookt.

Uit België.

Generaal von Bissing, de Duitse gouverneur-generaal in België, heeft een verordening uitgegeven, waarbij het aan de Belgische burgerlijke bevolking verboden wordt aardappelen aan het vee te voederen.

Officieel Belgisch Comité.

Onze correspondent te Havre heeft gemeld, dat de Belgische regering een commissie heeft benoemd, die in overleg met de Nederlandse autoriteiten zal waken over de belangen van de naar Nederland

gevluchte Belgen. Deze commissie zou samengesteld zijn uit de heren Denimal, Huysmans, Camille de Putt, Van de Walle en Vercruysee.

Heden maakt men er ons opmerkzaam op, dat dit bericht door zijn beknopte vorm misverstand in het leven kan roepen ten opzichte van het doel en de samenstelling van bedoelde commissie.

Het gaat hier niet om een nieuwe commissie, maar om de aanvulling van het in Nederland gevestigde Officieel Belgisch Comité, dat reeds in maart 1915 bij koninklijk besluit werd opgericht. Sinds de oprichting van het Officieel Belgisch Comité, zijn nl. twee van zijn leden, de heren F. Fléchet en C. van Damme overleden, andere zijn naar België teruggekeerd. Als nieuwe leden werden door de Belgische regering aangeduid de heren: H. de Nimal, beheerder der N. V. Kredietvereniging voor Belgen, Camiel Huysmans, volksvertegenwoordiger, Edgar Vercruysee, plaatsvervangend senator, en de inmiddels overleden Eugène Van de Walle, senator.

Wegvoeren van Belgen.

Naar aanleiding van het telegram van Wolff, opgenomen in ons avondblad van gisteren onder werkloosheid in België, in welk telegram ook een beroep werd gedaan op een uitlating van Het Vaderland, schrijft dit blad o. m.:

Zij (de uitlating) werd geschreven in een geheel ander verband, en had uit de aard van de zaak niets te maken met een maatregel die het Duitse generaal gouvernement thans (zeven maanden later!) neemt. Wij hebben die maatregel reeds afgekeurd, en willen, nu de gelegenheid daartoe zich opnieuw voordoet, die afkeuring nog wel weer herhalen. Wij achten het optreden van de bezettende macht schuldig met het volkenrecht, en in het bijzonder met de bepalingen van het 4^e Haagse verdrag van 1907, nopens de wetten en gebruiken

van de oorlog te land, nl. wat er bepaald is over het militair gezag op het grondgebied van de vijandelijke staat.

Wat onze Brusselse correspondent op 22 april jl. schreef, heeft dan ook met de bedoelde maatregel niets te maken. Hij verhaalde van de grote offers, die de openbare en bijzondere liefdadigheid bracht om de behoeftige bevolking van het bezette gebied niet van honger te doen omkomen, en wees bij het bespreken van het effect van deze maatregelen ook op de schaduwzijde van te ver gedreven weldadigheid, nl. dat sommige luie naturen daarin een voorwendsel vinden om niet te werken, een verschijnsel dat niet alleen in België, maar overal, ook in ons land, bekend is.

Zijn correspondentie handelde dus, zoals de schrijver duidelijk deed uitkomen, over een algemeen voorkomend verschijnsel bij het bestrijden van het pauperisme.